

δίμηρος μετὰ πολλῶν ἱερέων Ἑλλήνων δοθέντος δὲ σημείου, πλῆθος ἀναρίθμητον ἀνθρώπων κατέβη εἰς τὸν ποταμόν. Καὶ οἱ μὲν τέλειοι ἄνδρες ἐδυθίζοντο εἰς τὸ ὕδωρ μέχρις ὁσφύος, ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ τραχήλου· οἱ δὲ πατέρες καὶ αἱ μητέρες ἐκράτουν εἰς τοὺς βραχίονας τὰ τέκνα αὐτῶν, τῶν ἱερέων ἀναγινωσκόντων τὰς τοῦ βαπτίσματος εὐχὰς καὶ ψαλλόντων ὕμνους πρὸς δόξαν τοῦ Ὑψίστου. Καὶ ὅτε μετὰ τὴν τελετὴν οἱ ἱερεῖς συνλειτουργοῦντες ἐξεφώνουν πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Κιόβου τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ, ὁ Βλαδίμηρος ὑπὸ τῆς μεγάλης αὐτοῦ χαρᾶς ἀναβλέψας πρὸς οὐρανὸν ἀνέκραξε γεγωνυῖα τῇ φωνῇ « Διημιουργε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· κατάπεμψον » τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τῶν νέων σου τούτων τέκνων· ὁμολογησάτωσάν σε Θεὸν ἀληθινὸν καὶ οἶκον δομηθήτωσαν ὑπὸ σοῦ ἐν τῇ ἀληθινῇ θρησκείᾳ. » Ἐλθέ δ' εἰς βοήθειάν μου κατὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου. » Ἐν ταύτῃ τῇ ἀξιωματικῇ ἡμέρᾳ, λέγει ὁ Νέσιωρ, οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ἡγαλλιάσαντο.

Γ. ΟΥΑΣΗΚΤΩΝ.

—ο—

« Ἐπειδὴ ὁ Οὐάσιγκτων ἀπεποιήθη πάντοτε νὰ λάβῃ μισθὸν διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας του, ἡ Συνέλευσις δὲν προσδωρίσει τοιοῦτον διὰ τὴν ἀνωτάτην θέσιν τὴν ὁποίαν κατείχετο· ὁ στρατηγὸς ἐξήτει μόνον καθ' ἐδωμάδα τὴν διὰ τὰ ἐπίσημα γεύματα καὶ δι' ἄλλας τινὰς ἀναγκαίας περιστάσεις δαπάνην. Ὡς μὴ ἐπισκεφθεὶς ποτὲ τὴν Εὐρώπην, δὲν εἶχεν ἰδεῖ πολλὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὅτε ἐστάλησαν στρατεῖ τῆς Μεγάλης Βρετανίας διὰ νὰ ὑποδουλώσωσι τοὺς Ἀμερικανούς· καὶ ὁμῶς διὰ πολλοὺς λόγους ἦτο ὁ καταλληλότερος πάντοτε εἰς τὴν ἡπειρόν, ἴσως δὲ καὶ πανταχοῦ, διὰ νὰ διοικήσῃ τὸν Ἀμερικανικὸν στρατόν. Ἦ εἰς ἄκρον ἀγαθὴ περὶ τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς τιμῆς τοῦ γενικῆς δόξα, καὶ ἡ πεποιθήσις μεθ' ἧς αἰσθανόμενος τὰ κατὰ τῆς πατρίδος του ἀδικήματα ἀνέλαβε τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα, ἡ ἐπὶ πολιτικῆς μετριοπαθείᾳ του, ἡ μεγάλη αὐτοῦ περιουσία, καὶ ἡ δεδοκιμασμένη ἐμπειρία του ὡς στρατηγοῦ, ἦσαν τὰ αἷτια ἅτινα ἐξ ἀνάγκης προσκάλεσαν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ψῆφον τῆς Ἀμερικῆς.

« Ὅτι ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὸν στρατηγὸν Οὐάσιγκτων ἔκτακτον στρατιωτικὴν ἱκανότητα, οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀσπονδοῦντες ἐχθροὶ του δύνανται νὰ διαπικνευθῶσι. Φλεγόμενος ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα του, ἀνέπτυξεν εἰς ἄκρον τὴν εὐφυΐαν του δι' ἀκνοῦ ἐπιμελείας, διὰ συντόνου μελέτης τῶν περὶ τακτικῆς διαλαβόντων δοκιμωτέρων συγγραμμάτων, καὶ διὰ σπανίας μεθόδου καὶ ἀκριθείας. Καὶ τινόντι, ὅταν συλλογισθῶμεν ὅτι κατ' ἀρχὰς ὠδήγει σῶμα ἀνδρῶν ἀδῶν παιδαρχίας καὶ στρατιωτικῶν ἔργων, ἐνίοτε δὲ καὶ δυστυχευμένων, καλῶν τὸ πολὺ νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς ἀτακτος στρατός, ὑποβαλλομένων εἰς βραχυτάτην θητείαν, γυμνῶν, καὶ ἀεὶ ποτε πασχόντων ἑλλείπειν ἐφοδίων καὶ πυρεθολικοῦ, καὶ ὅτι μετὰ τοιούτων ἀνθρώπων ἀντεστάθῃ εἰς τεσσαρῆκοντα περίπου χιλιάδας γεγυμνασμένων στρατιωτῶν, ἀφθονα ἐχόντων πάντα τὰ ἀναγκαῖα, διοικουμένων ὑπὸ τῶν ἀνδριωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὑποστηριζομένων ὑπὸ ἰσχυροτάτου στόλου, προληψάνοντος ἐπιτυχῶς πᾶν κίνημα

κατὰ θάλασσαν ὅταν, λέγω, ἀναπολήσωμεν ὅλα ταῦτα, τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ στρατηγὸς Οὐάσιγκτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν μεγαλητέρων στρατιωτικῶν ἐγκαλῶπισμάτων τοῦ παρόντος αἰῶνος.

« Ὁ στρατηγὸς Οὐάσιγκτων τρέχει ἴσως τὸ τεσσαρακοστὸν ἑβδομὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· εἶναι ὁ ψηλὸς καὶ εὐσώματος, μᾶλλον ὀστώδης, ἔχων τὸ ἦθος ἱκανῶς εὐμενές, τοὺς χαρπυτῆρας ἀρρενωπούς καὶ γλυκεῖς, τοὺς ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς καὶ ζωηροτάτους, τὴν κόμην καστανόχρουν, καὶ τὸ πρόσωπον μᾶλλον μακρὸν, καὶ στίγματα φέρον εὐλογίας· εἶναι δὲ καὶ τὴν ὄψιν ἡλιοκαῆς καὶ σχεδὸν ἄχρους, ἀγγίζοντες τὸ ἦθος, σεμνοπρεπῆς καὶ σύννου, ἔχων πρὸς τοὺς ἀξιο-

Γ. Οὐάσιγκτων.

σημειώτον ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀμετρον χάριν. Καὶ ἀντιλαμβάνεται μὲν ὅλων θαυμασίως, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ πολλῆς ταχύτητος. Εἶναι δὲ καὶ δικσιώτατος, ἀγρυπνός καὶ γενναῖος· σύζυγος ἀγαθός, φίλος πατρός, καὶ πατὴρ τοῦ καλοῦ στρατιώτου· γλυκὺς καὶ περισκεμμένος τοὺς τρόπους, πάντῃ ξένος εἰς πράξεις θρησκευτικὰς, αἵτινες πολλάκις ὥθησαν χριστιανούς κίρσεις τινος νὰ ἐξοντώσωσι τοὺς ὁπαδοὺς ἄλλης, καὶ ἀνεπιληπτος τὰ ἦθη. οὐδέποτε ὑπερβῆς τὰ ὅρια εὐστηροτάτης ἐγκρατείας. Ἐνὶ λόγῳ πάντες οἱ φίλοι καὶ γνώριμοί του ὁμολογοῦσιν ἐν γένει, ὅτι οὐδεὶς ποτε συνεκράσει ἐντελέστερον τὰς ἀρετὰς τοῦ φιλοσόφου μετὰ τῶν προτερημάτων τοῦ στρατηγοῦ ἀγνότης, εὐκρίνεια, εὐπροσηγορία καὶ ἀπλότης, ἰδοὺ ταῖς χυρότερά αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ, ἕως οὗ αἱ περιστάσεις συντρέξωσιν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ ἀκάθεκτον ἀνδρείαν καὶ ἀνεξαρτησίαν πνεύματος.

Ταῦτα ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Ἀρκτικής Ἀμερικῆς ὑπὸ χειρὸς οὐχὶ φίλης ἀλλ' ἐχθρικής τὸ 1780 ἔτος (*), ἀκμαζούσης ἐτι τῆς μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν πάλης. Ἀληθεστέραν ἄρα ταύτης εἰκόνα οὐδεὶς δύναται νὰ ζωγραφίσῃ, διότι, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον Πλούταρχον, « Ἐπεὶ ἡ φιλία ἰσχυρόφωνος γέγονεν ἐν τῷ παρόντι σιάζεσθαι, καὶ τὸ κολακεῦον αὐτῆς λάλον ἐστὶ, τὸ δὲ ναυθετοῦν ἀναυδον, ἀκουστέον ἐστὶ πρὸς τῶν ἐχθρῶν τὴν ἀλήθειαν » (**).

(*) Ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος London Chronicle ἐκδιδομένης τότε ἐν Λονδίνῳ.

(**) Πλούτ. Περὶ τοῦ πῶς ἄν τις ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

τῆς ἐτησίου γενικῆς συνεδριάσεως τῆς ἐν
Κοπενάγῃ βασιλικῆς ἐταιρίας τῶν
ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου.

—ο—

Τὴν 29 Ἀπριλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἡ βασιλικὴ αὕτη ἐταιρεία συνήλθεν εἰς γενικὴν συνεδρίαν ἐν τῷ τοῦ Χριστιανοσβούργου ἀνακτόρῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κλεινοῦ αὐτῆς προέδρου τοῦ καὶ σεπτοῦ τῆς Δανίας βασιλέως Φρειδερίκου τοῦ Ζ'. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ ἀξιότιμος αὐτῆς γραμματεὺς καὶ πολυμαθὴς καθηγητὴς Κάρολος Ράφνος, ἐξέθεσεν ἐν συντόμῳ τὰς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεις τῆς ἐταιρείας, περιγράψας καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῆς. Εἶτα παρουσίασε διάφορα περιοδικὰ συγγράμματα συντείνοντα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρείας, ὡς τὰ χρονικά τῆς βορείου ἀρχαιολογίας καὶ ἱστορίας, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἀρκτου. Παρουσίασε δὲ καὶ τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Σβειδρόνου Ἑγγιλσῶνος ποιητικοῦ λεξικοῦ τῆς ἀρχαίας βορείου γλώσσης (Lexicon poeticum antiquae lingua septentrionalis). ἔτι δὲ καὶ πονημάτιον πραγματευόμενον περὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Ἀστέριου καὶ Σοβούργου ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας. Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος Κ. Φ. Βεγέμερος ἠρμήνευσε, κατ' αἴτησιν τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος, χάρτην τινὰ γεγραμμένην ἐπὶ ἀρχαίου λίθου τοῦ Νορθάου καὶ Ἰαιγκερκόριου, πλήρη ἀρχαίων Ἀγγλο-Σαξωνικῶν χαρακτήρων (runes).

Ἐγένετο δὲ λόγος καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1853 ἔτους δευτέρας ἐν Φαρενιάρῳ περιοδείας, καθ' ἣν συνελέχθησαν καὶ ἕτερα δημῶδη ἄσματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παρὰ τῆς ἐταιρείας συλλεχθέντων καὶ κατὰ πατροπαράδοσιν σωζομένων τοιούτων ἁσμάτων. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν σημειώσεων τῶν κατ' αἴτησιν τῆς ἐταιρείας ἀποσταλίσαν παρὰ τοῦ αἰδεσίμου Β. Υ. Χαμμερσχαίμδου περὶ διαφόρων τοπικῶν ὀνομάτων καὶ θέσεων τῆς Ἰσλανδίας, συναδευμένων ὑπὸ ἑπτὰ διαφόρων χωρογραφικῶν πινάκων, ἐνθα σημειοῦνται ἀκριβῶς καὶ ὀνομαστὶ διάφορα ὄρη, λόφοι, βράχοι, κοιλάδες, ῥυάκες, κρήναι, λίμναι, ὕφαλοι, σκόπελοι κτλ. τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νήσου, ὡς καὶ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐρευνῶν, ἃς ἐπεχείρησαν περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας τῆς αὐτῆς νήσου οἱ ἀκάματοι Ἰωάννης Σιγύρδσωνος καὶ Μάγνος Γρίμσωνος, καὶ ἐπὶ τέλους περὶ τῶν διαφόρων ἀρχαίων Γροελανδικῶν τεμαχίων τῶν ἀποσταλέντων ἐσχάτως εἰς τὴν ἐταιρείαν παρὰ τοῦ προλύτου Ρίγκου διοικητοῦ τῆς νοτείου Γροελανδίας.

Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ μανθάνομεν ὅτι ἰδιαιτέρως ἔγινε πολὺς λόγος μεταξὺ τινῶν μελῶν καὶ περὶ τῆς ἐν Ἰσλανδίᾳ ἐκδιδόμενης ὑπὸ τῆς ἐκεῖ φι-

Ἄλλ' ἂν ἡ περιγραφή ἀληθῆς, δὲν εἶναι ὁμῶς καὶ πλήρης· διότι γενομένη πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ ἐκεῖνος τὴν κυβέρνησιν τῆς πατρίδος τὴν ὁποίαν ἠλευθέρωσε, δὲν ἐδύνατο νὰ παραστήσῃ ὅτι οὐχὶ μόνον σωτὴρ, ἀλλὰ καὶ θεμελιωτὴς καὶ ρυθμιστὴς καὶ νομοθέτης αὐτῆς ὑπῆρξεν· οὐδὲ ἦτο εἰσέτι ἀνεπτυγμένη ὁλόκληρος ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτήρος, ἡ σπανία ἀφιλοκέρδεια, ἡ σύνεσις, ἡ εὐσέβεια, ἡ μετριοφροσύνη, ἐνὶ λόγῳ αἱ ἀρεταὶ δι' ὧν ἐπέλαμψε κατὰ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον ὁ θαυμαστός ἐκεῖνος πολίτης τοῦ νέου κόσμου.

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι, εἰ καὶ θαυμάζομεν τὸν Οὐασινγκτόνα, εἰ καὶ ἐποθήσαμεν αὐτὸν καὶ ὅτε ὁ Μικαύλης καὶ ὁ Κανάρης κατεναυμάχουν καὶ ἐπυρπόλουν στόλους, καὶ ὅτε ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Καραϊσκάκης κατεστρατήγουν πολυάριθμα στίφη ἐχθρῶν, ἀγνοοῦμεν οἱ πλεῖστοι ὅτι οὐχὶ μόνον κατὰ τὰ πεδία τῆς μάχης ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τέχνην τοῦ κυβερνᾶν ὑπῆρξεν ἥρως· ἀγνοοῦμεν ὅτι, καὶ τοι τοιοῦτος ὑπάρξας, βιασθεὶς ἀνεδέχθη καὶ ἐπιμένων ἀπέβαλε τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν, εἰδὼς πόσον μέγα καὶ ἐπικίνδυνον τὸ ἐπιχειρήμα τοῦ διευθύνειν λαοὺς, καὶ πόσον *lissaas pētra philokērtomos* ἡ ἐξουσία.

Ἵνα κατασταθῇ λοιπὸν γνωστότερος εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος ὁ βίος τοῦ Οὐασινγκτόνα, καὶ νὰ ἐξοικειωθῶμεν οὕτω μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀρκτῶας Ἀμερικῆς τὸσαῦτα παρασχούσης πρὸς ἡμᾶς ὕλικα καὶ ἠθικὰ εὐεργετήματα, μετεφράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐκεῖνος ὅστις ἀναγινώσκεται εἰς πάντα τὰ σχολεῖα αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο μυριάκις ἐκδοθεὶς εἰς φῶς· διότι ἐθεωρήσαμεν ἐπωφελέστερον νὰ προσφέρωμεν αὐτὸν ὡς ὑπογραμμὸν ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ἀρετῆς, καὶ ὡς ἀνάγνωσμα τερπνὸν συνάμα καὶ διδακτικὸν πρὸς τὰ παῖδιά καὶ τοὺς λοιποὺς φιλαναγνώστας, ἢ πρὸς τοὺς εἰδότας ξένας γλώσσας καὶ δυναμένους νὰ μελετήσωσι τὰς ἐκτενεστέρας καὶ φιλοσοφικωτέρας βιογραφίας τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν.

Ἐξαιτούμενοι δὲ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν ὑπὲρ τῆς ὅσον οὐπω ἀρχομένης τυπώσεως τοῦ βιβλίου πλουτισθησομένου καὶ δι' εἰκονογραφιῶν, δὲν διστάζομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια ἀποδίδεται μείζων, εἰάν οἱ εὐπορώτεροι θελήσωσι νὰ συνδράμωσι δι' ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἅτινα διανεμηθήντων εἰς ὀνόματος αὐτῶν πρὸς τοὺς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντας παῖδας, καὶ μάλιστα τοὺς ἀριστεύοντας.

Τιμὴ δρ. 2 καὶ 1/2.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.